νηνίου. καὶ ἰδοὺ ἦν ἔτη τρία γεγονὼς καὶ φύσει ὅλη φοβούμενος.
καὶ ὁ ἀρχιμάστης ἀφεκρίνατο, Ὦ βασιλεῦ, ἵνα ὑφεροῦμεν καὶ
μεγάλας φωνὰς κράζωμεν φοβεῖται, ὅλη φοβερὰ μὴ ἦν ἄκουσες.
λέγουσι γὰρ ὅλη μία καὶ ἐκεῖνος ἔφαγεν καὶ ἐξήλθε τροφὴν κυνὸς
καὶ ἔλυχνον ἐς ἕνα δένδρον καὶ εὗρεν ἕνα λιμάφεινον κρέας
τρελλὸν ἐς ἕνα δένδρον, καὶ κινούμενον ὑφὸ τῶν ἀνέμων, καὶ
τρόμι κλυφῶνας ἐς τὰ κρανία ἔκαμνε κλάφον μέγαν.
τὸν ὄφιν κλάφον ἀκούσασα πεγώφηγξ, ἐφοβήθησαν ἐς τὴν
ἐρχὴν καὶ φεύγουσι. ἔτι καὶ τὸ φῆναν τῆς ἐκινήθη καὶ
τὲ λάμπος καὶ ἐθεώρουν ὅλη καὶ οὐρὴ φόβερον μέγαν. καὶ οὐ
ρὴ κεν οὐ κρέας λιμάφεινον, καὶ ἔφεν. καὶ ἤθελα ἦν ὅλη τὰ κρέα
γαμε κορμὶ ἦν κινωφέρουτα, καὶ ἡ κρέα γάμας φονεῖς, ἔνα καὶ οὐ
κρέας. θαρρῶ λοιφὸν Ὦ βασιλεῦ ὅλη τοιοῦτο φαίνεται ἀφὸ
τὴν φωνὴν αὐτὴν, καὶ φαινόμενοι φοβούμεθα. ἀμὴ εἰν ὄρι
ζῆς ὑφαίνω καὶ φόλῳ τίζῳν ἦν, καὶ θέλω ἔλθῃ καὶ σὲ φῶ
τὰ φαίνεται λεφτομερῶς. εἶτα πέβουλὴ εἶρεσε τὸν λέοντα, καὶ
ἔφερε φέλον καὶ φόλῃ. ἀφοῦ δὲ τὸν ἔδεσεν ἐμε τεκόπεσεν ὅλε
ων καὶ ἔλεγε, δεῦρε φέρε τὸν ἐξουσιαστὴν, καὶ φεύγουν τὰ
τερον ἀφὸ λόγου του. καὶ ἐκεῖ μερίσῃ μεταὐτὸν καὶ φῆ τὸ μοναστηριόν
μου, καὶ ἔλθῃ καὶ μὲ φολεμήσῃ καὶ μὲ νικήσῃ; πόσον φοβερὴ φωνὴ
τόσον μεγὸν τὸν ἔχει ἀφεφέμενον, καὶ ἐφεβούλουθῃ, πόσο φέρο
τι μονοστικὴ σῆμα. τοῦτο τὸ τοῦ λέοντος δεμαρμένου, ἰδοὺ ἐφωνή
καὶ ὁ ἀρχιμάστης ὑφοστρέφουτες, καὶ ὡς τὸν ἦλεν ἐχάρη φοβερά. καὶ ἦ
φε φεὸς αὐτὸν, τὶ λόγον μεᾶς πρόφεσες Ὦ ἀγαφητὲ ἀρχιμάστα; ὁ ἀρχ
νιμάστης ἀφεκρίθη καὶ ἦφεν, ἦλθα τὸ κρέας γαμοφωνόπουλον ζῶον
καὶ ἦφεν τοῦτο, καὶ ἐφλησίασε τὸ καὶ ἐσκοτωμένο τοῦ, καὶ οὐδὲ
μέαν βλάβην ἔφεθα. καὶ ὁλέων ἦφε, τοῦτο ὅφοῦ δὲν σὲ ἔβλε
φε, μετὰ τὸ βούλῃς σημάδι ἀδικωφέμενος. ἀλλὰ ὅμως ἀ
νεμος, τὶ μεγὴν μεγὰ τῶν φυτῶν ὡς κυμάμενος καὶ ἔκα δὲν
τὰ ξεριζώνει, τὰ δένδρα μέγα δένδρα ὡς κέδρον καὶ ἔκα τὰ
κίζει.